

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 237. Erat autem & superscriptio scripta super eum literis Græcis &
Latinis & Hæbraicis. v. 38.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

contra Caluinistas, Turcas, Iudæos, qui tuas cruce demoliuntur, ut diabolo præstent gratiam, auferendo id unde ille dure cruciatur. Nos Catholici contra osculamur, portamus, in altariis, in oratoriis, in domibus, eam collocamus. Vicisti in eo signo, & vicit in eo Constantinus Magnus, & post vinctus ideo mane, vespere, ad cibum & potum, ad ingressum, ad egressum, ad omnia negotia, cruce (vix Tertullianus de suo tempore, iam vinctum fuisse testatur) armamur.

§. 237. *Erat autem & superscriptio scripta super eum literis Græcis & Latinis & Hebraicis. v. 38.*

Scripta, à potestate habente Pontio Pilato Præside, ex more Romanorum, ut sciretur nomen crucifixi & causa supplicij, ac ne exitus mareret supplicium illud inferri ex tyrannide aut iudicis malevolentia, sed ex iniuræ æquitate; nec sine diuinâ dispensatione iste mos inoleuit, ut per hanc superscriptionem fidei nostræ obiectum Christus præscriberetur, & quod pro nobis ille esset crucifixus. Triplici autem idiomate Hebraico, Græco & Latino conscriptus fuit, singulis totus. Porro hisce tribus nempe pluribus linguis fuit scriptus, ut à pluribus legeretur. Tunc enim, ut constat ex Actis Apostolorum, in Hierusalem erant viri habitantes ex omni natione, quæ sub cælo est; quia ergo diuerso tunc loquendi atque scribendi genere vivebantur incolæ Ierusalem, ideo & nunc Pilatus Principalibus in linguis, quod Deus volebat, scripsit, & Apostoli postea in Pentecoste varijs linguis sunt vsi. Sed cur præcipuè tribus linguis Iudæica, Græca & Latina? quia istæ linguæ ob nationes quarum sunt erant clariotes, Hebræa quidem vti illius Prouinciæ propria & vernacula. Græca, tanquam regalis Orientalium Prouinciæ, quæ trecentis annis sub Græcorum fuerant imperio & sic affluerant in iudicijs & curijs linguæ suorum Principum, quos ante paucos annos, cum hæc fierent Romani sub egerant & de regalitate sua depulerant. Latina, quia hæc lingua, deiectis Græcis, iam cõperat ibi esse Regalis breui Græcam subactura & eliminatura. 2. Quia istæ tres linguæ erant linguæ omnium populorum humani generis. Omne enim genus hominum aut ex Sem aut Iaphet, aut Cham Filijs Noë prognatum creditur. Iam vero Hebræa erat ex Semitis, Græca ex Chamitis, Latina ex Saperigenis vti constat ex vetustis gentium originibus & propagationibus. 3. Istæ tres linguæ sunt fontes aliarum linguarum, ut indicaretur ergo Iesum facturum omnium linguarum Principem, & omnium linguis colendum ac confiteendum, iuxta id Apostoli ad Philip. 2. *Omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est. Dei Patris.* Cum ergo omnium interesset scire crucifixum

zum, etiam omnium Gentium linguis fontalibus à Pilato Iesus Christus in cruce est promulgatus & predicatus.

A Nima n. ea titulos, & magnificis titulos Intuiffimi, Sereniffimi, Potentiffimi, Illustriffimi, Nobiliffimi. Item Sanctiffimi, Eminentiffimi Reuerentiffimi &c. Sed nullus horum nec omnes isti habent vim, quam iste habet: Iesus Nazarenus Rex Iudæorum. Iste demones fugat, Infernum terretur, mortem vincit, iste vt amuletum sacrum adhibetur Christianis, cum dicunt, *Titulus Iesu triumphalis defendat nos ab omnibus malis.*

§. 238. *Hic est Rex Iudæorum. v. 38.*

Licet homo Ethnicus esset Pilatus, imo iam paulo ante iniquissime egisset donando Iudæorum voluntati Iesum, hunc tamen titulum ex S. Spiritus instinctu, ad ignominiam quidem & dedecus Iudæorum gloriam vero & triumphum Christi decessit, 1. vt iniquitatis suæ maculam abstergeret vel potius velaret, specie benefacti, vt qui Iudæos Regem recusantes audisset, & ab ipsis regem amouisset, quem nolissent pati. 2. vt Christo aliquo modo satisfaceret pro iniurijs, quem contra Iudæorum voluntatem regem declarasset, & sic ei saltem hoc solatij daret quod sub titulo regio moreretur. & ideo etiam Iudæi hanc inscriptionem valde impugnarunt. Sed irritò conatu. Optabant illi, vt scriberetur, *quia ipse dixit se esse regem sed Pilatus contra aiebat. Hic est rex Iudæorum*, an autem ita dicitur quoque scripserit, *per verbum Est* signanter adiunctum, nemo ex ijs qui titulum crucis Romæ olim viderunt, asseruit. Siquid Lucas sententiam Pilati asseritiam descripserit, etsi verba ipsa ad litteram non depinxit. Voluerunt illi contumpere scripturam, aliter scribendo mox cum id non possent aliter exponendo. Sed Lucas præuenit eorum malitiam, sententiam Pilati posuit, ne Iudæus posset contra Christianum nugari. Valet verbum Iudæi longe absentis, certe plus valebit scriptura Lucæ, tunc præsentis.

Domine, omnia bene fecisti in sapientia tua, in pondere, numero, & mentura, non potest eis aliquid addere homo, sed nec demere sine tua autoritate. Benedictus es in throno gloriæ tuæ. agnosco Domine regnum tuum, regnum omnium sæculorum, & Dominationem in omni generatione & generationem, nobis ita Christiano nostro nomini respondere, vt fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, etiam moribus vitæ fateatur, vt ad regnum tuum feliciter peruenire valeamus.

§. 239. *Vnus*